

V říjnu rozšířili radní z Telče řadu městských cen a uznání mezi občany

TELČ (nel) - Slavnostní předávání Cen města Telče a Uznání města Telče za rok 2017 se konalo ve středu 25. října v Konírně Státního zámku v Telči. Asi na 200 účastníků slavnostního aktu tak od 17 hodin mohlo shlédnout 21. ročník.

Ceny města Telče letos obdrželi obecně prospěšná společnost **Sdílení** za odlehčovací službu, domácí hospicovou péči a dobrovolnickou činnost, dále pak **Klub filatelistů** za dlouholetou propagaci města, výstavní a sběratelskou činnost, **Klub důchodců** za dlouholetou organizaci aktivit pro seniory a telčský občan **Josef Salák** za příkladnou péči o místní hřbitov.

Uznání města Telče dostali žáci a studenti telčských škol a školských zařízení. Na 21. ročníku získalo uznání na 11 osob, mezi nimiž byli například **Ludmila Krejčová** za sólovou recitaci, **Zuzana Martinů** za reprezentaci v Jedním hokeji, **Adéla Kořenová** za úspěch v soutěži organizace UNICEF či **Jiří Kučera** za úspěchy v psaní na klávesnici.

Slavnostní shromáždění se v Telči koná každoročně u příležitosti oslav 28. října – vzniku samostatné Československé republiky. „V letošním roce je setkání o to slavnostnější, že si město Telč připomíná 25. výro-



Fotogalerie
na www.jihlavské-listy.cz

CENY města Telče letos obdrželi Sdílení, Klub filatelistů, Klub důchodců a Josef Salák. Uznání města Telče získali žáci a studenti telčských škol a školských zařízení. Cena města Telče může být udělena těm, kteří ovlivnili veřejné dění ve městě v různých oblastech.

Foto: Nela Kovářová

čí od zápisu historického centra města Telče na seznam světového, kulturního a přírodního dědictví UNESCO," uvedla Věra

Peichlová, vedoucí telčského odboru kultury.

Ceny města Telče rozhodlo udělit Zastupitelstvo města

na svém 19. zasedání v polovině září. Ceny města se udělují už od roku 1997, a doposud je obdrželo 92 Telčáků.

Podle telčské vyhlášky z roku 1997 může být Cena města Telče udělena těm, kteří významným způsobem ovlivnili veřej-

né dění ve městě Telči v kultuře, vzdělání, péči o životní prostředí, sportu a dalších oblastech veřejného života.

Babičkám sloužím jako vrba, říká Josef Salák

Cenu města Telče obdržel ve středu 25. října i Josef Salák. Vedení města jej ocenilo za příkladnou péči o telčské hřbitovy.

Triadesátletý Josef Salák se stará o telčské hřbitovy. Přestože je to jeho práce, vedení města se rozhodlo udělit mu za příkladnou péči cenu. Jeho skromnost mu však nejprve bránila si cenu převzít.

„Volal mi starosta Roman Faběš. Když jsme dohovořili, byl jsem si jistý, že Cenu města Telče odmítnu," vzpomíná vyznamenaný Salák. „V práci se starám o to, co mám. Beru to jako samozřejmost. Nemyslím si, že bych dělal něco navíc," říká skromně a dodává, že jeho vedoucí mu dovolil konat práci po svém, a i díky tomu jej hodně baví.

Nakonec se ale dal přesvědčit a Cenu města Telče si přišel osobně převzít. Podporu tu měl velkou. V hledišti jej sledovala celá rodina i s vnoučaty. Podle svých slov měl bezprostředně po ocenění smíšené pocity, mezi nimiž



CENU města získal pracovník hřbitova Josef Salák.

byla i radost.

Josef Salák má na starosti celkem tři hřbitovy. „Pečuji o asi 500 aktivních hrobů na hřbitově u Matky Boží, kolem 1400 U sv. Anny, a v Lipkách zřejmě o 200," počítá, a druhým dechem dodává, že se jedná pouze o hroby aktivní, tedy ty, o něž se někdo stará a platí je.

„Pak jsou na hřbitovech opuštěné hroby, jež vlastní město, těm se říká pasivní," vysvětluje Salák. Na starosti nemá pouze pořádání na hřbitovech, nýbrž také administrativní úkony, jako nájemní smlouvy. Mimoto podle svých slov dohlíží i na externí firmy, aby například nevytvářely něco, co se na hřbitov nehodí.

„Na této pozici pracuji teprve šest let, ale spokojený jsem určitě. Je to mé nejlepší zaměstnání," míní nadšeně oceněný telčský občan. „Každý den se těším do práce. Jsem skřivan, vstávám brzy, obzvláště teď, když padá listí. V zimě zase sněží, tak je nutné sníh odházet," prozrazuje.

Na hřbitovech se pravidelně setkává s návštěvníky, o nichž za tu dobu má přehled a ví, v kte-

ry čas obvykle chodí. Většinou jsou to babičky, které mu svěří rodinné trable. „Rekl bych, že jim naslouchám, dělám jim vrba," hovoří s úsměvem Salák.

Občas se prý stane, že některá nepřijde, což mu připadne divné. Doptává se tedy druhých obvyklých návštěvníků či návštěvníků hřbitova, zda o ní nemají nějaké zprávy.

Jeho práce mu je sice koníčkem, ale má čas i na další hobby. „Celá rodina je zblázněná do muziky," směje se Telčan. „S manželkou jsme hrávali v kaple, a stále zpíváme. Já hraji v kostele na varhany, stejně jako

dcery a syn. Všechny naše děti vedou pěvecké sbory," podotýká oceněný muž.

Podle jeho slov mu poslední dobou učarovaly lidové písničky, především tedy moravské. Zřejmě se prý „nakazil" od svého švagra, který hraje v cimbálovce na housle. On sám přitom hraje na řadu nástrojů.

„Začínal jsem na kytaru, pak jsem hrával na klávesy, a mým oblíbeným je akordeon. Manželka tloukla na bubny. Už můj tatínek byl nadšenec do hudby, takže nám nakoupil spoustu různých nástrojů," dodává na závěr. -nel-

Ema Zmrzlinová je tančící panenka

Adéla Křenová je telčská šolačka, která obdržela Uznání města Telče za úspěch v soutěži organizace UNICEF a Dětského baletu Praha.

Čím sis zasloužila Uznání města Telče?

Přihlásila jsem se do soutěže, kam jsem vytvořila panenku, jež se jmenuje baletka Ema Zmrzlinová. Jde o panenku tanečnicku, která byla vybrána mezi deseti nejhezčími v soutěži UNICEF. Každá panenka představuje skutečné dítě, které bude v rámci očkovací kampaně UNICEF v rozvojových zemích proočkováno proti dětským chorobám. To bohužel nevím, ale ráda bych to věděla. Víím jen, že se dražily v Praze.

Mohla bys nám trochu přiblížit, jak vypadala?

Panenka měřila na výšku asi 20 centimetrů. Občasně byla do úboru pro baletky a vlasy měla sčesané do drdolu. To



paní učitelka Doležalová nám ve třídě řekla o této soutěži. Už v hodině jsem na panenku začala pracovat. Následně jsem si ji ještě vzala domů, kde jsem z látky ušila dres.

Je to tvé první uznání?

Ano. Byla jsem trochu nervózní, ale potom to bylo v pohodě. Spala jsem vcelku dobře, a ani žádnou řeč jsem si nepřipravovala. S výběrem oblečení na ceremoniál mi pomáhala sestra. Uznání si velmi vážím, ještě ale nevím, kam je vystavím. -nel-

Přál bych si zabodovat v evropské soutěži

Jiří Kučera z Dolních Dvorců u Telče převzal své druhé Uznání města Telče, tentokrát za úspěchy v psaní na klávesnici a za kybernetickou soutěž.

Co si máme pod pojmem kybernetická soutěž představit?

Šlo o bezpečnost a způsob chování na internetu. Soutěž měla tři kola. První bylo pouze kvíz na základě znalosti, ve druhém už šlo o praktičtější úkoly a třetí kolo se konalo

v Brně, kde se řešily praktické úlohy v rámci týmu.

Jde o tvé první Uznání města Telče?

Ne. První jsem obdržel před dvěma lety za reprezentaci školy v olympiádách z německého jazyka, anglického jazyka a chemie. První uznání mám vystavené v pokojíčku na polici, takže druhé postavím hned vedle.

Stále se všemu věnuješ na 100 %, nedáš si chvíli volno?

Občas si odдыхnu. Ale když vím, že něco musím udělat, tak



si čas rozvrhnu, abych všechno stihl. Volný den trávím s kamarády, anebo u televize. Nevýhrajuji se jen jedním směrem, mám rád všechny žánry.

Jsi ještě mladý, ale už máš nějaké plány do budoucna?

Momentálně se soustředím na evropskou soutěž ve Španělsku. Byl bych rád, kdyby se mi tam dařilo. Je to soutěž opět v internetové ochranné, akorát se soutěží už v rámci týmu. V českém družstvu nás je deset, a budeme bojovat proti asi 20 dalším týmům z evropských zemích. -nel-